

ikke bestemt kan opgives, fordi den er afhængig af tilkommende Begivenheder eller Forhold, saasom Andeel i en eventuel Afgrøbe, Forhandlingsprocenter og deslige, skulle af Contrahenterne angives efter bedste Skjønne, eller, hvis de vægre sig derved eller ansætte den aabenbart for lavt, bestemmes af Dyrigheden.

f) Naar Stemplearten for et Document skal beregnes, i det Hele eller for en Deel, efter Totalbeløbet af aarlige Ydelsler eller Indtægter, der ere betingede eller tilfagte for bestandig eller for flere end de paa Documentets Udstedelsestid levende Personers Levetid eller for et bestemt Tidrum, der ikke er kortere end 25 Aar, bliver Totalbeløbet at ansætte ligt med det 25-dobbelte af eet Aars Beløb. Ere Ydelserne eller Indtægterne betingede eller tilfagte for en Enkelt- eller flere paa Documentets Udstedelsestid levende Personers Livstid eller anden ubestemt Tid, er den stempelpligtige Værdi det 5-dobbelte af eet Aars Beløb. Er Beløbet ikke lige stort hvert Aar, tages Gjennemsnitsbeløbet som Genhæd.

g) Foraauidt et Document angaaer Penge eller ansætter Vederlaget for en modstaaende Ydelse i Penge, lægges det eller de saaledes opgivne Pengebeløb til Grund for Værdiberegningen, medmindre det oplyses, at et Proformaværk for at besvige Statskassen er tilstede, eller at de anførte Vederlagssummer ikke staae i noget passende Forhold til den sande Værdi af den modstaaende Ydelse, i hvilket Tilfælde det stemplede Papiirs Taxt beregnes efter denne. I alle Tilfælde, hvor Documentets Gjensind ikke ligefrem angaaer Penge, eller hvor Stempleværdien ikke umiddelbart an-

gives i en enkelt bestemt Pengesum, bør Parterne derhos, under en Mulct af 1 Rd. — foruden andet Ansvar, naar urigtigt stempelt Papiir findes benyttet — enten i selve Documentet eller i en Paategning paa samme paa Tro og Bøve opgive, hvorledes de for det stemplede Papiirs Skyld beregne den samlede Værdi efter de enkelte Ydelsler, der i denne Henseende maae komme i Betragtning. Den saaledes af Documentets Udsteder eller Udstedere opgivne stempelpligtige Værdi bliver, navnlig foraauidt angaaer Vurderingen af Naturalydelsler, hvorpaa der ikke sættes Capitelstaxt, og deslige, at ansee for den rette, naar den ikke i nogen paafaldende Grad afviger fra Eguens eller Tidens Priser; hvis dette derimod er Tilfældet, ansættes Værdien af Dyrigheden efter bedste Skjønne, og det Samme gjælder i det ovenanførte Tilfælde, hvor den betingede Vederlagssum antages i betydeligere Grad at afvige fra de modstaaende Ydelsers sande Værdi. Ligesom de Paagjældende imidlertid kunne, indaank Sagen for en høiere Dyrighed, saaledes skulle de og være berettigede til at lade den omskribte Værdi bestemme ved lovlige Taxationsforretning. Omkostningerne ved en saadan bæres af Vederkommende, der har forlangt den, medmindre Taxationsmændenes Ansættelse til deres Fordeel afviger 10 pCt. eller mere fra den, som Dyrigheden har udtalt sig for, i hvilket Tilfælde Omkostningerne afholdes af Statskassen.

ved toges eenstemmig med 34 Stemmer.

Derefter fattes Afsnit III med de dertil stillede Endringer under Forhandling. Med Hensyn til Afstemningen gjorde Formanden den samme Bemærkning som ved de foregaaende Afsnit.